

APLEC DE MATAGALLS

12-7-2015

Un any més tenim el goig de poder celebrar l'eucaristia en el cim de Matagalls. Un any més els qui hi participem complim el repte i la joia d'aplegar-nos en aquest cim amb tants de ressons de la nostra història, tant personal com eclesial i patriòtica. No sabem si és l'encís del cim, des del qual albirem la nostra terra, o si és el camí esforçat i joiós al mateix temps, o si és l'alegria de retrobar-nos un any més, fent realitat aquest aplec al cim de Matagalls, o, potser, totes i cada una d'aquestes realitats les que ens fan a tots nosaltres ben «devots» d'aquest cim.

Aquest cim ha estat «santificat» per la presència de tantes i tantes persones que, des de la fe en Crist, han estat testimonis de l'amor enmig del món. Molts d'ells són ben recordats per nosaltres: sant Antoni Maria Claret, mossèn Cinto Verdager, el pare Illa... i tants d'altres que, des de la senzillesa i la discreció, ens han fet tant de bé. En aquesta missa celebrada en el cim de Matagalls els tenim presents i preguem per ells, mentre, al mateix temps, ens encomanem a la seva intercessió. Ells ja han fet el cim, a nosaltres ens pertoca de continuar caminant mentre arribem al cim definitiu de la nostra vida: el trobament amb Déu en l'eternitat.

En la celebració de la missa, la proclamació de l'evangeli sempre té un relleu importantíssim, perquè, cada vegada que es proclama la paraula de Déu enmig de l'assemblea cristiana, és Crist mateix el qui ens parla. Quin és el missatge central de Crist per a nosaltres avui?

L'enviament missioner de Crist als seus apòstols ressona de manera especial en aquest moment de la història que ens pertoca de viure, temps de gràcia i de salvació. El Senyor ens salva a tots i cada un de nosaltres en les circumstàncies personals i comunitàries en què vivim. No hi pot haver l'engany d'esperar temps millors. En l'avui nostre ens espera el Senyor i ens salva.

Sant Antoni Maria Claret, en la primera meitat del segle XIX, va entendre que calia tornar a anunciar amb renovada força l'Evangeli de Jesucrist en aquesta terra nostra. En el seu cor el Senyor va posar-hi el desig de ser missioner de Crist per totes les parròquies i poblacions de Catalunya. Estem ara als inicis del segle XXI i la situació és molt semblant. El desconeixement de Crist i del seu Evangeli és una trista realitat en molts infants i joves de les nostres parròquies i poblacions. El poble català, que té fortes arrels cristianes, en aquests moments va camí de l'oblit de la seva memòria perdent el seu cor cristià. El nostre poble, més que institucions — que les hem de tenir! —, necessita un cor que ens ajudi a bategar tots a l'uníson més enllà dels nostres pobres interessos; un cor que foragiti del seu interior tot el que és odi i divisió i, al mateix temps, porti pau i concòrdia amb tots els germans, més enllà d'ideologies i partidismes, de races i llengües, de cultures i sentiments.

Jesús envia els seus apòstols de dos en dos, pobres i confiant en Déu, per trobar-se amb les persones en totes les viles i pobles. Aquest enviament és el mateix que ens fa el Senyor a tots nosaltres. Quan retornem a les

nostres cases i als llocs de treball o de lleure, seria bo que no solament els diguéssim com ens ha anat la pujada i la baixada del Matagalls, sinó també en qui ens hem trobat i hem compartit l'alegria del camí i del cim. I, sobretot, hem de dir que en el cim de Matagalls ens hem trobat amb Jesús viu, present en el misteri de la creació i en el sacrament admirable de l'Eucaristia.

Solament podem ser autèntics missioners, evangelitzadors, com els apòstols i com tants i tants missioners de tots els segles, si tenim l'experiència del trobament amb Jesús. El qui ha experimentat la presència de Crist al seu costat i dels seus germans cada dia il·luminant-nos, enfortint-nos i alliberant-nos, ha trobat l'alegria de l'Evangelí.

No podem callar que hem trobat Jesús. No podem deixar de dir el que hem vist i sentit. No podem guardar el tresor de l'Evangelí en el nostre cor, sense comunicar-lo, al mateix temps, als nostres germans que estan esperant, molts sense saber-ho, l'alegria de l'amor que no mor mai. El Senyor compta amb nosaltres perquè aquest nostre país, aquesta nostra terra pugui redescobrir Jesús, el Salvador de tots els homes i tots els pobles.

El testimoniatge que espera el Senyor de nosaltres no és pas el d'uns especialistes, sinó el d'un cor que estima Déu i els germans. És el testimoniatge de Crist amb la paraula i la vida. En el nostre món hi ha moltes paraules i poca paraula. Hi ha fam i set d'aquella paraula que perdura sempre, aquella paraula que mai no es desdiu, aquella paraula que mai no traeix. Moltes persones esperen la paraula dels cristians que els porti a Jesús, en qui tenim l'amor que no mor mai. Tots i cada un de nosaltres hem de ser els portadors de la Bona Notícia, de Jesús, amb el testimoniatge de la vida. Com deia el beat Pau VI, papa: «L'home contemporani escolta amb més gust els qui donen testimoniatge que els qui ensenyen, o si escolten els qui ensenyen és perquè donen testimoniatge» (*Evangelii nuntiandi*, 41).

La creu de Matagalls s'alça en aquest cim per il·luminar el nostre poble. Que tots i cada un de nosaltres siguem apòstols de Crist enmig dels nostres germans, presència de l'Església que no s'avergonyeix mai de la creu de Crist. Que santa Maria, Mare de Déu de Montserrat, patrona del poble català, intercedeixi per tots nosaltres i per tots els nostres germans de les nostres parròquies i bisbats. Amén.